

WYROK Z UZASADNIENIEM

Sygn. akt: VIII K 1030/21

(...)-4 Ds 96.2021

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Angelika Kurkiewicz

Protokolant st.sekr.sądowy Wojciech Rydzio

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń – Wschód H. K.

po rozpoznaniu dnia 17 lutego 2022 r., 31marca 2022 roku

sprawy

A. P. (1), s. F. i C. z domu W.,

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 sierpnia 2021 r., około godz. 13:00, w T., na ul. (...), na drodze publicznej prowadził pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu nie mniejszym niż 204,4 ng/ml, będąc przy tym uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu, sygn. akt II K 1423/14 za przestępstwo z art. 178a§1 kk,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego A. P. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej oraz 508,30 zł (pięćset osiem złotych trzydzieści groszy) tytułem wydatków postępowania.

Sygn. akt: VIII K 1030/21

UZASADNIENIE

(Uwagi : z powodu kłopotów technicznych z użyciem programu ZEUS odstąpiono od sporządzenia uzasadnienia na formularzu określonym w art. 99 a § 1 kpk)

Wyrokiem z dnia 5 lutego 2015 roku o sygn. akt II K 1423/14 Sąd Rejonowy w Toruniu uznał A. P. (1) za winnego popełnienia czynu z art. 178a §1 kk i wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby, karę grzywny wysokości 20 stawek dziennych po 10 zł, świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Kara grzywny orzeczona na mocy w/w wyroku została wykonana w całości z dniem 16 grudnia 2016 roku. Z kolei świadczenie pieniężne do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie VIII K 1030/21 nie zostało w całości uregulowane. Oskarżony bowiem z kwoty 200 zł zapłacił kwotę 157,85 zł. Do uiszczenia pozostała kwota 42,15 zł.

(dowód: karta karna-k. 53;

odpis wyroku II K 1423/14 -k. 63.;

akta sprawy karnej wraz z aktami wykonawczymi o sygn. akt II K 1423/14)

W dniu 8 sierpnia 2021 roku A. P. (1), będąc w pracy, około godziny 11,00 zażył amfetaminę. Ok. godz. 13.00, wracając z pracy wsiadł do pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), który należał do jego konkubiny. W T. na ul. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej. W trakcie kontroli, A. P. (1) przyznał się funkcjonariuszom policji, iż przedmiotowego dnia zażywał amfetaminę. Wykonany o godzinie 13,20 test na zawartość narkotyków (amfetaminy) w ślinie, dał wynik pozytywny. Nadto okazało się, iż A. P. (1) prowadził pojazd pomimo braku do tego wymaganych uprawnień.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) - k. 50-5,84.;

zeznania świadka M. L. k.12,13;

protokół badania śliny – k. 6,7)

Z uwagi na podejrzenie, iż A. P. (1) prowadził pojazd pod wpływem amfetaminy, pobrano od niego o godzinie 14,05 próbki krwi.

Sporządzona opinia z badań toksykologicznych krwi A. P. (1) wykazała, iż w dniu 8 sierpnia 2021 roku prowadził on pojazd pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu, równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego (powyżej 0,5 promila), mając we krwi m.in. amfetaminę w stężeniu 204,4 ng/ml.

(Dowód : wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) k. 50-51,84;

opinia toksykologiczna k. 33-47;

protokół badania śliny k. 6-7;

protokół pobrania krwi k. 32,32v)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie kwestionował, że prowadził pojazd marki O. (...), będąc pod wpływem środka odurzającego - amfetaminy. Przy kontroli podał policjantom, iż około godz. 11,00 zażył w pracy amfetaminę, albowiem był zmęczony. Wskazał nadto, iż nigdy nie posiadał prawa jazdy. Na rozprawie oskarżony podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia. Ponadto utrzymywał, iż nie był świadom, że nie spłacił całego świadczenia pieniężnego, orzeczonego na mocy wcześniejszego wyroku.

Sąd odmówił waloru wiarygodności twierdzeniom oskarżonego, iż nie miał świadomości, iż nie zapłacił całego świadczenia pieniężnego, orzeczonego na mocy wcześniejszego wyroku. Jak bowiem wynika z k. 17,18 akt wykonawczych FN 142/2015 do sprawy o sygn. akt II K 1423/14, do oskarżonego było kierowane pismo sądowe, iż do uiszczenia pozostało oskarżonemu jeszcze kwota 42,15 zł tytułem świadczenia pieniężnego. Jednocześnie pouczonego, iż nie nastąpi zatracie skazania dopóki nie zostanie uiszczona w/w kwota. Oskarżony osobiście odebrał to pismo w dniu 28 grudnia 2017 roku. Jednakże nie uiszczył brakującej kwoty tj. 42,15 zł.

W pozostałym zakresie Sąd uznał natomiast wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne albowiem korespondują one z zebranych w sprawie materiałem dowodowym i nie budzą one wątpliwości Sądu.

Sąd pozytywnie zweryfikował wartość dowodową zeznań funkcjonariusza policji – M. L., który dokonywał kontroli drogowej wobec oskarżonego. Jego zeznania były jasne i spójne oraz skorelowały z wyjaśnianymi oskarżanego, jak i z pozostałym materiałem dowodowym zebranych w sprawie.

Sąd podzielił opinię toksykologiczną sporządzoną przez biegłych albowiem została ona sporządzona przez doświadczonych biegłych, legitymujących się odpowiednimi kwalifikacjami zawodowymi, a nadto jest szczegółowa i jasna.

Nadto sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów załączonych do akt. Analizowane dokumenty zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również sąd nie miał podstaw, aby podważyć ich wiarygodność.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego przyznającego się do winy, zdaniem Sądu nie ulegało wątpliwości, że oskarżony w dniu 8 sierpnia 2021 r., około godz. 13:00, w T., na ul. (...), na drodze publicznej prowadził pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu nie mniejszym niż 204,4 ng/ml, będąc przy tym uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu, sygn. akt II K 1423/14 za przestępstwo z art. 178a§1 kk, czym wyczerpał znamiona występku z art. 178a§1 i 4 kk.

Przepis art. 178a§1 kk stanowi, iż odpowiedzialność za ten występki ponosi ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy wskazać, że przedmiotem ochrony określonym w dyspozycji art. 178a§1 kk jest bezpieczeństwo w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w tym przypadku, zagrożone przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzącą pojazd mechaniczny.

Przez prowadzenie pojazdu, o jakim mowa w art. 178a kk, należy rozumieć każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Przepis penalizowany w art. 178a kk może być popełnione w dowolnym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Sąd Najwyższy opowiedział się za poglądem, stwierdzając, że „stanem pod wpływem środka odurzającego jest taki stan, który wywołuje – w zakresie oddziaływania na ośrodkowy układ nerwowy, zwłaszcza zakłócenia czynności psychomotorycznych – takie same skutki jak spożycie alkoholu powodujące stan nietrzeźwości”. Nie ulega wątpliwości, iż w świetle opinii toksykologicznej, oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie „pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu” równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego (powyżej 0,5 promila), mając we krwi amfetaminę w stężeniu 204,4 ng/ml.

Wprawdzie do uprzedniego skazania A. P. (1) za przestępstwo z art. 178a§1kk doszło w 2015 roku, jednakowoż z ustaleń poczynionych przez sąd wynika, iż nie uległo ono zatarciu. Aczkolwiek zgodnie z art. 76§1 kk skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, jednakże art. 76§2kk stanowi, że jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania. Z ustaleń poczynionych przez sąd wynika, iż oskarżony nie uregulował w całości świadczenia pieniężnego orzeczonego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn., akt

II K 1030/21. Wprawdzie oskarżony wywodził, iż nie był świadom, że pozostało mu do spłaty 42,15 zł, jednakowoż należy podnieść, iż zdaniem sądu wiarygodność twierdzeń oskarżonego w analizowanym zakresie dyskredytował fakt, iż był o tym informowany przez IX Wydział Wykonywania Orzeczeń Karnych Sądu Rejonowego w Toruniu w grudniu 2017 roku i nie uregulował tejże zaległości. Skoro zatem świadczenie pieniężne nie zostało uregulowane w całości nie można było przyjąć, iż doszło do zatarcia skazania wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt II K 1423/14.

W świetle przytoczonych powyżej ustaleń należało przyjąć, iż w realiach przedmiotowej sprawy nie doszło do zatarcia skazania w sprawie II K 1423/14 i dlatego zachowanie oskarżonego wyczerpywało znamiona występku stypizowanego w art. 178a§4 kk.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy wskazać należy, iż występki z art. 178a §4 kk, popełniony został przez oskarżonego umyślnie, gdyż wiedział on, że znajduje się pod wpływem środków odurzających – amfetaminy, a mimo to zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Zachowanie A. P. (1) godziło w bezpieczeństwo w komunikacji, będące głównym dobrem chronionym tym przepisem, a zarazem mogło zagrażać zdrowiu i życiu innych osób, które znajdowały się w tym czasie na drodze.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu A. P. (1) baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Nie stwierdzono w sprawie żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. A. P. (2) jest osobą dorosłą, sprawną intelektualnie, zdolną do rozpoznania znaczenia swych czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Winien tym samym zdawać sobie sprawę z konsekwencji swoich nieodpowiedzialnych zachowań, które mogą rzutować na jego przyszłość.

W punkcie I sentencji wyroku Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 178a§ 4 i 1 k.k. na podstawie art. 178a§ 4 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która w ocenie Sądu jest współmierna zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa. Okolicznościami obciążającymi oskarżonego niewątpliwie był fakt, iż czynu tego dopuścił się w z winny umyślnej, zaś ilość środka psychotropowego we krwi oskarżonego była znaczna. Nadto oskarżony był już karany z art. 178a§1 kk, zaś prowadząc przedmiotowego dnia pojazd nie posiadał jeszcze do tego uprawnień do prowadzenia pojazdów.

Z kolei okolicznościami łagodzącymi są: postawa oskarżonego w toku prowadzonego przeciwko niemu postępowania, przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy.

Nadto na mocy art. 42§3 kk, sąd orzekł obligatoryjny, w przypadku skazania sprawcy przestępstwa z art. 178a§4 kk, środek karny w postaci zakazu dożywotniego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Celem tego, niewątpliwie dolegliwego środka karnego, jest eliminacja sprawcy tego typu przestępstw z uczestnictwa w ruchu drogowym w przyszłości, nawet po odbyciu kary, tak aby zapewnić ochronę i bezpieczeństwo innym uczestnikom ruchu drogowego.

W ocenie sądu nie wystąpiły w sprawie żadne szczególne okoliczności, ani uzasadniony wypadek, które usprawiedliwiałyby zachowanie oskarżonego i które pozwalałyby odstąpić od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów.

Należało mieć na względzie fakt, że oskarżony nie kierował pojazdem w nadzwyczajnych okolicznościach, działając w warunkach szczególnej potrzeby, a zdecydował się kierować pojazdem mechanicznym mając pełną świadomość, iż znajduje się pod wpływem amfetaminy. Nie ma żadnych podstaw, aby przejąć, iż oskarżony działał w stanie wyższej konieczności, będąc zmuszony do natychmiastowego działania w celu ratowania innego dobra prawnego.

Ponadto sąd orzekł na podstawie art. 43a§2kk świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10000 złotych. Orzeczenie w/w środka karnego jest obligatoryjne w stosunku

do sprawców przestępstw z art. 178a§1 i 4kk , zaś wskazany powyżej przepis precyzuje, iż wysokość tego świadczenia nie może być niższa niż 10.000 zł. W/w środek karny zmierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami pod wpływem amfetaminy.

W ocenie sądu orzeczone sankcje karne są dostosowane do stopnia społecznej szkodliwości czynu, będą stanowiły dla oskarżonego dostateczną dolegliwość i w konsekwencji zrealizują cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 180 zł tytułem opłaty sądowej oraz obciążył go wydatkami w kwocie 508,30zł. W myśl zaś art. 616 kpk kosztami sądowymi są opłaty i wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania. Wysokość opłat określona jest w ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. Opłatę obliczono zgodnie z art. 2 ust.1 pkt. 2 w/w ustawy. Zaś w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym obciążono oskarżonego kwotą 508,30 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie , w tym kosztami opinii biegłego. W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego będzie on w stanie ponieść zasądzone koszty.